

Gogol:Az orr

Szerző dezs

Kötelező olvasmány,rövid összefoglaló elemzése

Gogol
Az
orr
(>A)

Szereplők:

Ivan Jakovlevics, borbély
Praszkovja Oszipovna, Ivan
Jakovlevics felesége
Platon Kuzmics Kovaljov,
törvényszéki ülnök
Csehtarjova,
államtanácsosné
Jarizskin, szenátusi
irodafőnök
Pelageja Grigorjevna Podtocsina,
törzstisztne
Ivan, Kovaljov inasa
Filipp Ivanovics
Potáncsikov, tisztviselő
Junker, üzlettulajdonos

Történet:

1
Március
25-én Ivan Jakovlevics
borbély meglehetősen korán ébredt
pétervári lakásán.
Feleségétől reggelire
friss kenyeret kért hagymával, ám
igencsak meglepődött, mikor a cipő
közepében
egy emberi orrot talált. Rövid
töprengés után
rájött, hogy ez egyik
kuncaftjájé,
Kovaljov törvényszéki
ülnöké. Fogta az orrot,
sétára indult, s közben mindegyre
azt kutatta, hol veszejthetné el nem mindennapi
zsákmányát. Végül
nemes
egyszerűséggel a folyóba ejtette, de erre sajnos
felfigyelt a rendőrfelügyelő,
s magához rendelte.

2

Ivan
 Jakovlevics meglepetésénél
 csak Kovaljové volt nagyobb. Reggel, amikor a
 tükörben megvizsgálta magát,
 orra
 helyén csak egy lapos foltot talált.
 Felöltözködött, s még
 mindig kábán saját
 testrésze keresésére indult. Nem
 sokáig kellett kutatnia, ugyanis
 szembetalálkozott egy kocsival, melyből egy
 díszes egyenruhás úr szállt
 ki,
 akiben a saját orrára ismert! Ezután
 az orr a székesegyházba hajtatott, ahol
 Kovaljov meg is szólította, de az
 szóra sem méltatta. A
 rendőrfőnököt nem
 találta otthon, ezért
 kétségbeesésében a
 kiadóhivatalba ment, ahol megpróbált
 egy hirdetést feladni elveszett orra után, de a
 hírlapigazgató ezt megtagadta.
 Délután újból felkereste a
 rendőrfőnököt, de az nem óhajtott vele
 munkaidején
 kívül beszélni.
 Végül kénytelen volt
 eredménytelenül hazatérni.
 Nemsokára egy
 fiatal rendőrtiszt jelentkezett nála, és
 jelentette, hogy megtalálták az orrát,
 melyet rögtön vissza is szolgáltatott.
 Kovaljov rögtön elhívta
 orvosát, de az
 közölte, nem vállalja a
 visszaragasztást. Ezt hallva levelet
 küldött Podtocsina
 törzstisztnek, s megfenyegette orra ellen
 elkövetett
 boszorkányságáért. A
 válaszlevél hangvételéből
 azonban meggyőződhetett róla, hogy az asszony (aki
 lányának már éppen
 megkérni készült a kezét),
 nem tud semmiről. Eddigre az eset
 már közzéjón forgott, olyan
 szóbeszéd járta, hogy Kovaljov orra
 Pétervár
 utcáin sétál, noha
 valójában soha senki nem látta.

3
 Április
 7-én aztán nem várt
 öröm
 köszöntött Kovaljovra. Reggel
 orrát újból a helyén
 találta. Hogy történt? Senki
 sem tudja. Kicsivel később Ivan Jakovlevics jelentkezett
 félénken a
 törvényszéki
 ülnöknél, hogy
 megborotválhassa. Mikor Kovaljov orrát a
 helyén

találta, ő is felettebb meglepődött. Az
ülnök viszont nyíltan megtiltotta, hogy
akár csak egy ujjal is érintse eme
testrészét. A kissé furcsa
történetet az író
költői kérdése zárja: hogyan
is választhat egy szerző egy ilyen
témát műve
számára...